सर्गः ८ स तपः प्रतिबन्धमन्युना प्रमुखाविष्कृतचारु विभ्रमां। अशपद्भवमानुषीतितां शमवेला प्रलयोर्मिणा मुनिः॥ ८१॥ भगवन्परवानयं जनः प्रतिकूलाचरितं क्षमस्व मे। इति चोपनतां क्षितिस्पृशं कृतवानासुरमाल्यदर्शनात्॥ ८२॥

सद्गति। स मुनिस्तपसः प्रतिबन्धेन विघ्नेन यो मन्युः क्रोधस्तेन तां हरिणीं त्वं मानुषी मनुष्यस्त्री भवेति अशपत् शपतिस्म किं तपः शमः शान्तिरेव वेला मर्य्यादा तस्य प्रलयोर्मिणा प्रलयतरङ्गेण किं° तां प्रमुखे अग्रे आविष्कृताः प्रकटीकृताश्चारवो रम्या विभ्रमा विलासा यया तां॥ ८१॥ भगवन्निति। च पुनः हे भगवन् अयं मल्लक्षणो जनः परवान् पराधीनस्तस्मान्मम प्रतिकूलं विपरीतमाचरितं कर्म्मापराधरूपं त्वं क्षमस्व सहस्व इति अनेन प्रकारेणोपनतां शरणागतां तां सुराणां देवानां माल्यं पुष्पं तद्दर्शनपर्य्यन्तं क्षितिं पृथिवीं स्पृशति तां मानुषीं कृतवान् दिव्यपुष्पदर्शनं शापावधिरित्यनुगृहीतवानित्यर्थः॥ ८२॥